

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Pecunia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

exigui & tenues proventus, saltem habetur Magister eligendus ab Episcopo cum consilio capituli, qui scholares pauperes Grammaticam gratis doceat, cui ex fructibus alicujus beneficij simplis, vel ex mense Capitulari, & Episcopali, vel meliori modo quo fieri poterit, provideatur.

Ad Quartum responderetur, prout in ver. beneficium, §. 5. dicto 8. quod non, sed semper sunt sub dispositione Ordinationum.

Ad Quintum, vide Conc. Trid. loc. cit. §. de cetero. & Concilium Provin. Beneventanum, c. de præb. Theol. dicit, quod Regularis ad hoc munus possit assumi, donec de seculari poterit prævideri. & Neapoli, & in duobus aliis Archiepiscopatibus vidi sacerdotes Theologos fungi hoc munere, quo & ego in duobus, licet immemor functus sum, & Host. in Sum. tit. de offi. ord. §. sunt autem quedam, in fin. ubi dicit, quod melius, & honestius est, ut Episcopi habeant concilium suorum, quam extraneorum, nisi ubi sui se indignos reddunt, quo casu Religiosi succedunt, & allegat multa pro practica.

PECUNIA.

Primo, pecunia appellatio veniens omnia, quæ numero, pondere, & mensura consistere possunt, ut frumentum, vinum, oleum, atque hujus generis cætera, Tiraq. de utroque retrahit. §. 1. glof. 14. nn. 42. deservire possunt. Primo in criminis simoniae, quæ etiam contrahitur ex munere, obsequio, & lingua, ut

patet *juribus vulgaris* 1. q. 1. Secundo, pro legato, sive alii; an autem appellatione mobilium veniat pecunia, queritur, negativè responderet Isern. in ca. de pac. neb. n. 39.

Secundo, pecunia quando dicatur expensa in Ecclesiæ utilitatem, vide Innoc. in capit. quod quibusdam, num. 4. de fidei suffr. & vide sup. in ver. alienatio, §. 12. addito de novo. Covar. lib. 2. cap. 17. nam. 3. var. resol. quod animadvertere debent emptores, quando emunt bona Ecclesiæ, ne iterum postea cogantur solvere.

POENÆ.

Primo, quot sint penæ ecclesiasticae, & spirituales, corporales, & temporales, vide Inno. in cap. qualiter, & quando. numer. 9. de accusat. Abb. in capit. constantius, & capit suam, per totum, de penis. Sylvest. in ver. pena, §. 1.

Secundo, quando debeatur pena, quæ apponit solet in contractibus, videlicet eund. §. 25. ver. septimum. Nav. capit. 23. numer. 67. & infra, ubi dicit, quod licet de jure possit exigiri, tamen de consuetudine non potest, nisi quatenus concurredit interesse, prout dixi in verb. interesse. Ratio est, quia non auditur agens sine interesse, l. si patroni, §. quis fideicommissariam, ff. ad Senatusconf. Trebel. Tiraq. de utroque retrahit. titul. 1. §. 1. glof. 2. num. 51. ita etiam habetur ex Affl. Et. decis. 235. & sic dicit decilum fuisse in facto, quod confirmatur ex Gram. decis. 58. nn. 7. & ita consuevit condemnare sacrum Concil. Neapolitanum, & deci. 2.

Ccc 3 numero

